

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ
Φοίβος Σακαλής

08.10.2013

Exposed: Νίκος Παπαδόπουλος

Πέντε ερωτήσεις σε Έλληνες καλλιτέχνες με σκοπό την αποτύπωση της εγχώριας εικαστικής σκηνής.

Φωτογραφία: Άγγελος Χριστοφιλόπουλος / FOSPHOTOS

Ποια ιδέα υπάρχει πίσω από το έργο σου; Το τι είδους διάλογο και αφήγηση προτείνει ένα έργο πιστεύω ότι ήταν και θα είναι (δεν ξέρω για πόσο), η κύρια προσφορά της τέχνης.

Παρουσιάζοντας λοιπόν σ' αυτή την έκθεση ένα είδος γιαπωνέζικου βραχόκηπου η πρότασή μου κινείται κυρίως στα ανοιχτά ζητήματα της έννοιας του χρόνου. Από τη μια λοιπόν υπάρχει η θεματική του συγκεκριμένου κήπου κι από την άλλη η αφήγηση που αναφέρεται στο χρόνο, δηλαδή το αριστοτελικό βέλος (παρελθόν, παρόν, μέλλον), η επανάληψη καθώς και η έννοια της ταχύτητας, χαρακτηριστικό της εποχής μας. Ένα άλλο ζήτημα που επίσης

διαπραγματεύομαι είναι η ανάδειξη της ίδιας της διαδικασίας και της τελετουργίας οι οποίες σήμερα περιθωριοποιούνται.

Ποια είναι τα μέσα που χρησιμοποιείς στη δουλειά σου; Για να διαπραγματευτώ τα παραπάνω δεν θα μπορούσα να βρω καταλληλότερους συμμάχους από φυσικά-φυτικά μέσα και συγκεκριμένα το βαμβακερό χαρτί, το μολύβι και το μελάνι. Κι αυτά τα μέσα σ' έναν ανοιχτό διάλογο με τις σύγχρονες τεχνολογίες της ψηφιακής εικόνας.

Ποια εποχή της ιστορίας της τέχνης αποτελεί σημείο αναφοράς για σένα; Πιστεύω ότι πρέπει να αισθανόμαστε πολύ χαρούμενοι σήμερα έχοντας παρακαταθήκη το ευρύ πεδίο της ιστορίας της τέχνης. Απ' αυτό το πεδίο λοιπόν επιλέγοντας την εννοιολογική θα τη συμπλήρωνα με τη ζωγραφική του Dürer, του Pieter Bruegel, του van Eyck, του Gaspar David Friendrich και του William Morris.

Παραστατική τέχνη, αφαίρεση, εννοιολογική τέχνη, οικειοποίηση, αρχείο, κτλ. Με ποιο εικαστικό ρεύμα ταυτίζεσαι, με ποιο όχι; Μάλλον πρέπει να βρίσκει κανείς την ισορροπία μεταξύ τους. Στη διαδρομή της δημιουργίας οφείλει κανείς να χρησιμοποιεί διαφορετικές προσεγγίσεις και πρακτικές – όπως κι εγώ- για να έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Για παράδειγμα είναι σχεδόν νομοτελειακό να ξεκινά κανείς από την παράσταση για να φτάσει στην αφαίρεση. Το αποτέλεσμα της δικής μου δουλειάς έχει μια εννοιολογική ανάγνωση με αρκετές δόσεις παραστατικής αφαίρεσης.

Ποιος είναι ο σκοπός της τέχνης; Θα προτιμούσα να χρησιμοποιήσω τη λέξη λειτουργία αντί του σκοπού· κι αυτό γιατί πιστεύω ότι η τέχνη δεν θα πρέπει ν' αποσκοπεί σε κάτι, αλλά πρέπει να υφίσταται στη ζωή μας μαζί με τα τόσα άλλα που υπάρχουν και μας επηρεάζουν. Μια από τις πρώτες λειτουργίες λουπόν έχει να κάνει με την αισθητική απόλαυση, που είναι και το πρώτο επίπεδο ανάγνωσης ενός έργου. Όμως ένα έργο θα πρέπει να λειτουργεί πιο βαθιά, σε μια σφαίρα που έχει να κάνει με την πνευματικότητα, αφηγούμενο με εικόνες στοιχεία που ανοίγουν έναν διάλογο και μας αφυπνίζουν.

Η έκθεση του Νίκου Παπαδόπουλου Κήπος | Zen στη [γκαλερί ΑΔ](#) (Παλλάδος 3 Ψυρρή) θα διαρκέσει έως τις 2 Νοεμβρίου.